

մէջ Սամարիոյ մասին կը խօսի, դոյզն ականարկութիւն չընէր Յովհաննէս Մկրտչի մասունքներու նկատմամբ: Միեւնոյն դարուն վերջը, Յերոնիմոս Եւսեբիոսի ծանօթագրութիւնը կը թարգմանէ և կ'աւելցնէ թէ Սամարիոյ մէջ կը գտնուին Յովհաննէս Մկրտչի նշխարները: Ռուբինոս և Թէոդորէտ կ'ըսեն թէ այս նշխարները Ուրացոյն Յուլիանոսի ժամանակ սրբապղծուեցան Սեբաստի հեթանոսներէն որ բռնաբարեցին գերեզմանը, ցանուցիր ըրին ոսկերոտիքը, յետոյ մտքերնին փոխելով դարձեալ հաւաքեցին և զանոնք ոչնչացնելու համար այրեցին եւ մոխիրը դաշտերու մէջ ցրուեցին: Բայց Երուսաղէմի քանի մը վանականներ նոյն պահուն հոն գտնուելով՝ հեթանոսներուն հետ խառնուեցան և վտանգը յանձն առնելով յաջողեցան քանի մը նշխարներ ազատելով տանիլ իրենց մեծաւոր Փիլիպպոսին՝ որ զրկեց զանոնք Աղեքսանդրիոյ եպիսկոպոս Աթանասին: Քիչ տարիներ վերջ, իր յաջորդը Թէոփիլոս նոյն նշխարները թաղեց Սերապիսի մահեանին տեղւոյն վրայ շինուած մատուռին(*) մէջ: Ո՛չ Ռու-

(*) Ս. Յովհաննէս Կարապետի նշխարներ սրբապղծութենէ ազատող քաջ վանականներ խիստ հաւանական կը թուի թէ նշխարաց ամբողջը Եգիպտոս չեն դրկած, վասնզի պատմականօրէն սոյնգ է թէ ամենց մէկ մասը գտնուած են Զիթենեաց լեռան վրայ ուր կառուցուած է վկայաբան մը յանուն նոյն սուրբին, եւ որուն յիշատակութիւնը կ'ըլլար Սեպ. 29 ին, ինչպէս կը գրէ Բալլասիոս (սե'ս Hist. Laus.): Այս վկայաբանը յետոյ վերածուած է ընդարձակ վանքի մը եւ որ դարձած է Հայոց սեպականութիւն: (Մանրամասն պատմութիւնը եւ նկարագրութիւնը հանդերձ յիշատակարաններով տեսնել Հ. Վ. Ե. էջ 150-164): Բաց աստի, Երուսաղէմի մէջ գտնուած է Ս. Կարապետի մասունքներուն մէկ ուրիշ մասը եւ շինուած են վրկայաբաններ՝ որոնց շինութիւնը կը վերագրուի Յովհաննէս պատրիարքին: Գլխամասն եւ այլ տօնախմբութիւններ տեղի կ'ունենային